

յատուկ եղած է, մանաւանդ երբ երկարատեւ վիճաբանութիւններ յիւժը լլայն: Առաջին թիւն ընթերցողին վրայ լաւ տպաւորութիւն կը թողու: Բայց չկարծուի թէ խմբագրական մարմինն իւր բոլոր զօրութիւնը առաջին թուոյն վրայ թափած է, թերթն հասարակութեան համակրանաց արժանացընելու համար, վասն զի իրութիւնն այն կ'ըլլայ, որ «Ջարկին», պատկերներ երթալով կը գեղեցկանայ: Մէկ թիւը միւսէն ճոխ ու բազմակողմանի բովանդակութիւն մը կը ներկայացընէ: Արտասպութիւնները 6 թուէն սկսեալ դարձած են ինչպէս նախորդ թուին մէջ յայտարարուած է: Այժմ աւելնաին ունինք յիշեալ 6 թիւը, ուր կը հանդիպինք հետեւեալ բովանդակութեան. «Մեր իսկական թշնամիներն. Գրիգոր Նիկողոսեանի տաք գրչէն ելած այս գեղեցիկ գրութիւնը ընթերցողը տագնապի մէջ կը թողու, վասն զի տակաւին ամբողջապէս չ'իմացնէր թէ մեր թշնամիները որոնք են, այլ միայն անոնց հեռանկարը մշուշի մէջ կը պատկերացընէ: Ըարուսակութեան հետաքրքրութեամբ կը սպասուի, մանաւանդ որ Նիկողոսեան կը խոստանայ պարսի գիւցազն զօրավար Լազարեմը իւր իսկ խօսած հայերէնով խօսեցընել: Է.մ. քհ. Նազարեանց այս թուոյն մէջ կը վերջացընէ իւր «Բնէ Բանաստեղծութիւնը, թարգմանութիւնը: Աւելորդ է ըսել, թէ զժուրաւ կ'իմացուի Նազարեանցի գրութեանց թարգմանութիւն ըլլալը: Թորգոմ վառարձակ բանաստեղծութիւն գրող մըն է. իւր «Երգիւն, ինչպէս նաեւ Բ. Գի մէջ «Մի գիշերը, թէեւ քառաօտայն է, բայց սիրով կը կարդացուին: Մոտիւն-մոտիւնը անաշու են բայց սեղ սեղ խժրժանքի կ'երթայ այս անաշուութիւնը: Աւելի կը գիտուի մասնին յոռի կողմերն ցուցահանգէս դնել: Խմբագիր Գր. Բալասանեան 6 թուի մէջ շունի գրութիւն բայց ունի նաեւ թուերուն մէջ ինչպէս «Արաքսի արհիւրմ, տպաւորութիւնները կարծենք որ նիւթն ալ այնչափ տպաւորութիւն կ'ընէ ընթերցողին վրայ որչափ վառվումն աճն ու յոյժեալ լեզուն, որով զարգարած է Բալասանեան իւր տպաւորութիւններուն պատկերները: Հոս ի գովութիւն «Ջարկի», հարկ է խոստովանիլ, թէ բաւական հոգ տարուած է թերթին կանոնաւոր լեզու մը գեղեցնելու, թէպէտ տակաւին կը տեսնուին հոս հոն այնպիսի օտար բառեր, որոնց սեղ կարելի էր հայերէնը գործածել: «Ջարկի», լեզուն ալէկ է բայց ոճը Կէ է. այսինքն լաւ չի բանեցընէր իւր լեզուն:

Կը սխալի երբ անաշուութիւն կը կարծէ կոշտ ու անոճ եղանակ մը բանեցընելով, որմէ ոչ շահ կ'ըլլայ, ինչ օգուտ: Ընթերցողին վրայ արտաքոյ կարգի գէշ տպաւորութիւն մը կը թողու 4 թուին մէջ «Մարակողական մերկացումները, տգեղ ընդհանուր տիպոյսին տակ նախատական բառերու կուտակութեամբ լին գրութիւնը, որուն վերնագիրն է «Սխալմամբ մարդ կոչուածը», որ դեռ շարունակելի ալ է: Նշոնպիսի տպաւորութիւն կը թողու «փոստ-արկղը», որուն ձաղանաց նիւթն է «Մշակը», մեծապէս դատապարտելի ոճով: Կը յուսանք թէ մեր այս գիտողութիւնը Բալասանեանին ծանր չի գար եւ «Ջարկի», յետագայ համարները՝ թերթին արատ բերող այս կեղեքն կը սրբէ: Կը մաղթենք յաջողութիւն ու երկար կեանք իւր թերթին եւ ուրախ ենք որ «Ջարկը», հրատարակելու յարասեւութեան գործը բոլորովին տպահովուած է եւ դրուած լուրջ հիմքերի վրայ:

ՈՒՐԱԽԱՆԻ ՏԵԳԵԿՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Իբրեւ երախտագէտ որդիք երանաշնորհ հօր մերոյ Միւսիթարայ Արքայհօր ցնծալից սրտիւ կը հրատարակենք յաջորդ կարեւոր տեղեկութիւնը:

Հասի 1906 Վեկտ. 4ին Սովետական Ժողովն սոսիք Ժիւնի քամարուեցաւ Վատիկանու առաքելական պալատին մէջ, եւ ժողովքին անգամ եղող վսեմափառ Տեառն Կարգինալաց խորհրդոյն ենթարկուեցան հինգ պէսպէս նիւթեր, որոնց հինգերորդն է՝ «Ի քննութիւն առնուին գրութիւնք Ժառային Աստուծոյ Միւսիթարայ Արքայի, որ Հայ քահանայ էր՝ միանգամայն չ'իմնադիր Միարանութեան Հայազգի Առաքեալներուն, որ Միւսիթարեան կը կոչուին»:

Ար յաւելունք, թէ Աստուծոյ ռոգով լեցուած անձի մը գրութեանց քննութիւնը կը կատարուի նախ, որուն կը յաջորդէ երանացունցման եւ արքայունցման դատը:

